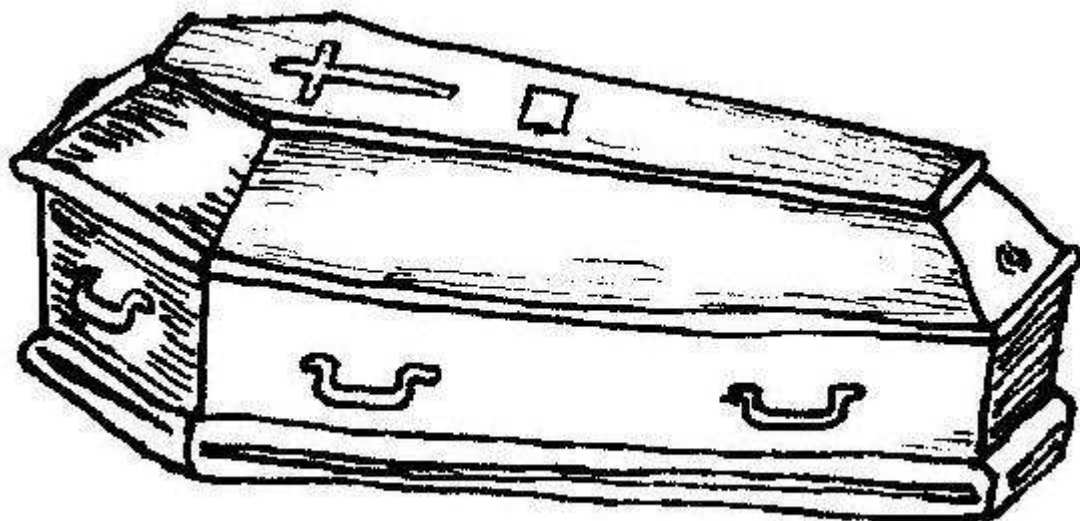

DUŠIČKOVÝ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

Starodávné kázání o tom, co k nám mluví hroby

Soutěž

Povídání o rodině

Jak jsme připravovali tábor

Co nového v Jeníkově

O tom co bylo a co bude

Humor za kostelem

JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY

REQUIEM

№ 1, REQUIEM

W. A. Mozart

Adagio Basso Hmo.

PIANO

Soprano A

Alto

Tenor Tutti

Bass Tutti

Re. quiem ae. ter. nam do. na e. le. Do. mi. ni. us. quiem ae. ter. nam do. na e. le. Do. mi. ni. us. quiem ae. ter. nam do. na e. le. Do. mi. ni. us. quiem ae. ter. nam do. na e. le. Do. mi. ni. us.

Vis. Trbu. Bas.

Tutti

Tutti

Basso Hmo.

Veliký hudební skladatel Mozart napsal světové dílo: „Requiem aeternam“, do něhož vložil všechnu velebnost vzkříšení a hrůzu posledního soudu a zoufalství zavržených a jásot oslavených duší. V jeho příbytku (Museum Mozarta) lze vidět obraz uherského malíře Mukacziho, který štětcem zachytil, jak Mozart několik hodin před smrtí řídil tuto skladbu. Přál si totiž, aby přední zpěváci a přátelé mu předvedli tuto jeho skladbu a tak jeho duši připravili pro onen svět. A když začali zpívat, vstává pojednou Mozart a bere taktovku do rukou a řídí skladbu, která začíná „requiem aeternam – odpočinutí lehké...“

Moji drazí! Dnes a zítra při návštěvě hřbitova, jakoby z každého hrobu zazníval hlas, tu bolestný, tu radostný, tu žalostný, ale plný naděje a všechny ty zpěvy a hlasy v souzvuk jakoby řídil sám Ježíš Kristus, který na vysokém kříži vyvýšen tu kraluje a jehož ti mrtví

poslouchají a zvláště poslechnou, až jeho hlas zazní, aby jedni šli na vzkříšení života, druhí na vzkříšení soudu.

Drazí. Až zazní do toho akordu vzkříšení i náš hlas, jaký bude? Žijme tak, jako bychom zítra měli umírat, a pak bude ta smrt blažená a probuzení do vzkříšení bude radostné. Amen.

Neznámý pan farář

Jeníkov po 15 letech

20. září jsme vyrazili autobusem na tradiční moravskou pouť do Jeníkova. Letos tato pouť byla výjimečná. Proč? Nejen proto, že naše družba s Jeníkovým trvá už 15 let, ale také proto, že při mši svaté byly požehnány obnovené zvony. Je to jeden z výsledků naší adopce. Před 15 lety si FATYM adoptoval pozapomenutou farnost v severních Čechách a postupně jsme si na sebe zvykali. Během té doby se podařilo opravit kapli v Lahošti (momentálně se tam dělá nová podlaha), obnovit fasádu kaple sv. Anny v Jeníkově a dát tam nová okna, opravit sochy před kostelem, které měly uražené hlavy, obnovit mariánský kříž a kapličku svatého Leonarda v Jeníkově a nyní opravit zvony. To vše díky místním lidem, kterým na vzhledu jejich obce začalo více záležet. Stále se ještě pokračuje na opravě střechy kostela, protože na to, aby se to udělalo najednou, nejsou finance.

Když jsme družbu s Jeníkovem začínali, chtěli jsme pomoci jedné z nejméně známých farností v naší zemi. Netušili jsme, kterým směrem se vše bude ubírat, ale bylo nám jasné, že když se podaří přizvat ke spolupráci několik lidí, kterým jde o dobrou věc, pak se mohou podařit i větší věci, které se dříve zdály nemožné. A právě to se v jeníkovské farnosti děje. Zdaleka ještě není vše ideální, ale po malých krůčcích společně postupujeme kupředu.

Byli bychom rádi, kdyby se do spolupráce zapojilo více lidí, protože je povzbuzující si navzájem pomáhat.

O. Marek a O. Nik

Slovo o. Nika

Milí farníci, od posledního zpravodaje je toho hodně za námi. Ani pořádně nevím, jestli začít od začátku nebo od konce, protože v září a na začátku října se odehrály akce, které ve mně stále ještě doznívají. Ale začnu od počátku. A to od těch nejmenších Na začátku prázdnin odjely děti na Moravu na tábor. První týden byl turnus pro ty větší a druhý pro ty menší. Na přelomu července a srpna pro změnu z Moravy do Jeníkova vyrazili Soluňáci. Během jejich pobytu jsme si připomněli sté výročí od vypuknutí 1. světové války a pomodlili se za její oběti u památníku před farou. Poslední týden v srpnu se v Jeníkově konal tzv. TYNAF, program pro děti, v rámci kterého jsme např. navštívili ZOO v Ústí nad Labem.

Pomalou se dostávám k září, kdy nás čekala velká událost žehnání zvonů. Zvony přijel požehnat pan generální vikář z Litoměřic a velmi mile mě překvapila účast v kostele. Přijel autobus z Moravy, a bylo tu i dost lidí z okolí. Zvony, které opravil pan Manoušek, stály krásně připraveny před oltářem a byla radost na ně pohledět. Moc díky panu V. Bittersmannovi, který má na tom největší zásluhu, i všem ostatním, kteří se nějakým způsobem přičinili. Díky patří také ženám, které na faře připravily občerstvení.

Na svěcení zvonů bylo v kostele dost lidí, ale tato účast byla mnohonásobně překonána v pátek 3. 10., kdy se zde konal koncert skupiny Nezmaři. Lavice nestačily a musely se ještě přidávat další lavičky a židle. Koncert byl moc pěkný a atmosféra byla příjemná i pro skupinu. Díky patří paní L. Navrátilové, která si tuto akci vzala na starost, i všem dalším, kteří nějak pomohli.

Nepřehlédněte!!!

Ve středu 5. 11. se budeme společně modlit za naše zemřelé. Nejprve by v 16,30 hodin byla mše svatá v jeníkovském kostele a po ní asi v 17,15 hodin bychom se vydali průvodem **na hřbitov**.

Pozvánka pro děti od slečny Táni

Děti, srdečně vás zvou každou neděli v 15 hodin na faru do Jeníkova. Už jsme si s dětmi vyrobili okenní vitráže, malovali jsme různé obrázky, opékali jsme si buřty a samozřejmě hráli nejrůznější hry. Povídáme si také o Pánu Bohu - našem nebeském Tatínkovi.

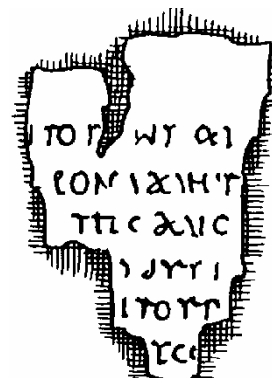
Chcete poznávat knihu knih Bibli?

Tak přijďte mezi nás. Každý měsíc se scházíme na faře v Jeníkově. Datum je pokaždé jiné, proto je třeba se případně kontaktovat a to buď na email MarieAntonina@seznam.cz. nebo na tel.: 731 402 748

Výroba adventních věnců

Srdečně zveme na výrobu adventních věnců v sobotu **29. 11. v 14 hod.** na faře v Jeníkově.

S sebou: slaměný nebo polystyrenový kruh, stužky, svíčky, ozdoby. Pokud nám zbyde čas, mohou se děti jako vždy těšit na hru a buchtu. Těším se na Vás. Více informací na tel: 731 402 748 - s. k. Táňa

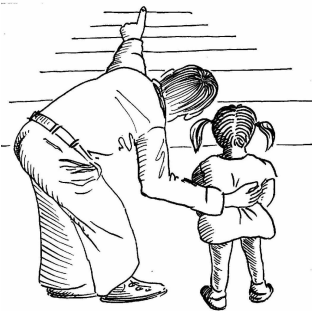
Fatymský letní tábor ve Vranově na Dyji

Rád bych Vám představil letošní tábor ve Vranově nad Dyjí, kde jsme společně s dětmi z měst Duchcov, Jeníkov, Litvínov - Janov a Mariánské Radčice strávili krásných 7 dní. Jsem naprosto přesvědčen, že tábor se všem líbil, jak dětem, tak vedoucím oddílů. I přesto, že na tábor přijelo pár zlobivých jedinců, se nám všem podařilo strávit pěkný týden na Moravě v jiném prostředí a v jiné části České republiky. Mým posláním na tomto táboru bylo, zapojit se do funkce vedoucího oddílu a pracovat společně s dětmi a vytvářet pro ně co nejvýhodnější způsob aktivit. Hlavním tématem tábora byla postava sv. Pavla, po jehož stopách jsme se každý den vydávali. Děti a mládež byli rozděleni

do tří družstev, která mezi sebou soutěžila o získání nejvíce bodů. Na konci tábora byli nejen ti nejlepší oceněni. Zpestření tábora samozřejmě byly návštěvy kostelů v okolí Vranova nad Dyjí a to například ve Znojmě, kde jsme si prohlédli i kryptu. Jak uvádím ze shora mého článku, děti ze sociálně vyloučené lokality mají velice krásnou vzpomínku na letošní léto a tábor ve Vranově nad Dyjí. Společně jsme si užili spoustu výletů a exkurzí. Navštívili jsme ve Znojmě kostel, poohlédli jsme se po Znojmském náměstí a centru. Podívali jsme se na Rotundu sv. Kateřiny a nakonec jsme se naobědvali v restauraci, kde nás pohostil majitel restaurace polévkou, smaženým sýrem a hranolkami a smaženým květákem s americkými bramborami. Navštívili jsme hranice ČR a vstoupili jsme do Rakouska, kde jsme si sedli na terasu a společně si vychutnali dezert. Bylo náramné teplo, takže dezertík - zmrzlinový pohár, přišel vhod. Jako další výlet byla plavba na parníku, plavání na Vranovské přehradě, účast na pobožnosti žehnání prosebného kříže a návštěva Vranovského zámku. Co se týče programu tábora, který obstarávali hlavní vedoucí manželé Křížovi, si myslím, že si zaslouží oba dva velikou pochvalu a poděkování. Ranní chvály a večerní chvály byly moc přesvědčující, že Pán Bůh opravdu existuje. Písničky, které jsme zpívali s paní Křížovou a společně jsme si je cvičili byly také moc hezké. Například nezapomenu na hymnu papežského misijního díla - písničku "Pošli mě, půjdu já" anebo "El šadaj". Myslím si, že každý z letošního tábora si odnesl něco, co mu zůstane navždy v srdci a samozřejmě veliké poučení. Na táboře jsme se dozvěděli, že JEŽÍŠ KRISTUS opravdu existuje. Mohl bych samozřejmě napsat možná knihu o letošním táboře, ale píše bohužel článek. Je veliká škoda, že ti co se tábora nezúčastnili, nemohou s námi společně vzpomínat na ty krásné vzpomínky ve Vranově nad Dyjí.

Na závěr bych chtěl poděkovat Táně Dohnalové za pozvání na tábor, a že měla tu snahu za námi do Duchcova přijít a nabídnout nám ho. Také děkujeme panu otci Markovi a otci Nikovi, za pohoštění a týdenní ubytování na jejich faře. A jako další poděkování patří paní Křížové a panu Křížovi za odvedenou práci, panu Lojzovi a Ivaně, kteří nám celý týden kuchtily jídlo, řeholním sestrám Anežce a Marce za krásné představení františkánského řádu a za milost, bratru Petrovi a vedoucímu Martinovi. Marteo, na tuhle osobu se nedá zapomenout a všem patří veliké díky. A nejvíce Pánu Bohu !!!!

Milan Tomkovič, oddílový vedoucí v týmu ABRAHÁM

Letošní rok je v Církvi věnován tématu rodiny. V těchto dnech (5.-19.10.) zasedá ve Vatikánu biskupská synoda o rodině, která má shromáždit a vyhodnotit informace a svědectví o stavu současné situace rodin ve světě, aby jim mohlo být věrohodně hlášáno evangelium. V souvislosti se synodou přišel do farností i dotazník na aktuální problémy rodiny. Na základě dotazníků byl vytvořen i pracovní dokument shrnující nepříliš příjemné poznatky a jím se nyní ve Vatikánu obírají biskupové celého světa, aby formulovali co nejpozitivnější slova. Píšu to s lehkou ironií, protože povzbudivých slov už bylo vyřčeno více než dost, nicméně stav se nelepší. Jiné prostředky než slova a život ale víra nemá, a je to tak dobře, protože slovo respektuje osobní svobodu posluchače a může člověka obrátit zevnitř. Život podle těchto slov má ještě větší „nakažlivost“ a teprve on dává těmto slovům smysl. Nezbývá tedy než dodat Kristovo: Kdo má uši k slyšení, slyš. A doufat, že se slova promění v život. Také na stránkách farního zpravodaje se tedy přidáme k hlásání radostné zvěsti tak, jak se dotýká rodiny.

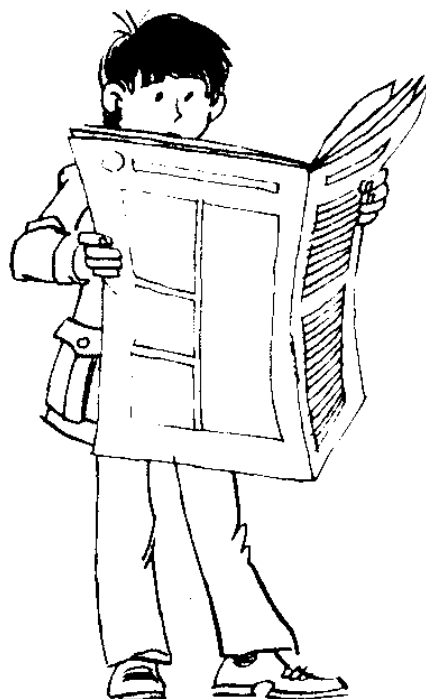
Rodina a rozvod

Je obecně známo, že zhruba polovina všech manželství v České republice končí rozvodem. Podle Českého statistického úřadu sice v posledních letech rozvodovost zlehka klesá, ale to si lze dát snadno do souvislosti s lehce klesající sňatečností. Proč se brát, když je zhruba padesátiprocentní pravděpodobnost, že se rozvedu – tak by se asi obecně dala vyjádřit mentalita lidí, kteří žijí „na hromádce“. (Volnému soužití lze říkat různě: například „žít na psí knížku“ – kontaminací s výrazem „na hromádce“ by se mohlo říkat „žít na psí hromádce“) Proč obecně upadá instituce manželství? Příčin bychom našli bezpočet. Už samotný úpadek manželství tvoří začarovaný kruh, protože děti vyrůstající v nestabilních, rozvrácených, nebo žádných rodinách nezažijí fungující rodinu jako standard a nevěří jí ani jako ideálu. Vnímají rodinu jako nereálný koncept. Nemá to dopad jen na vlastní rodinný život, ale i na stálost v životě obecně. I mnoho odpadů kněží od svého povolání mělo jistě kořen v nestálosti zažití v domácím prostředí. Jak se z toho začarovaného kruhu vymanit? Z lidského pohledu se to zdá být nemožné, ale Kristus říká: „U Boha není nic nemožného“. (Mt 19,26) Nespolehejme tedy na své kvality a síly – dříve či později ochabnou, nebo se unaví. Víra je ovšem síla kráčet k cíli navzdory zlu – a Bůh ji dává těm, kdo o ni vytrvale prosí a bojují o ni. A protože víra je záležitostí vztahovou, nejde jen o vertikálu já-Bůh, ale je třeba vzájemně sdílet víru právě v rodině a v církevním společenství. Manželský slib před Bohem a před Církví je významným krokem na společné cestě životem, přispívá ke stabilitě vztahu, ale není krokem jediným.

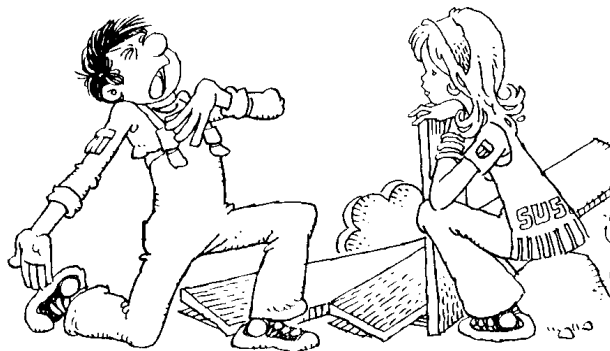
Vliv médií

Jedním z největších hybatelů, který proměnil tvář současné společnosti, jsou média. Už v romantismu se posunulo vnímání lásky a rodiny směrem k větší citovosti. Lásky už se nechápe jako úkon vůle, ale především citu. Zaměňuje se za zamilovanost. Jakkoli se nám to dnes nemusí zamlouvat, sňatky domlouvány rodiči měly větší soudržnost než svatby z vášně. Bylo to samozřejmě vlivem různých faktorů (zejména společenským tlakem), ale nepopíratelnou roli měl i vliv rozumu a zkušenosti rodičů při výběru partnera pro jejich dítě. Dnešní mediální klima se staví obecně velmi otevřeně k tématům sexuality a různých modelů soužití. Například v příloze Lidových novin ze soboty 4.10. pod schematickým obrázkem tří nahých lidí pojednával článek o tzv. polyamorii. To je způsob soužití, ve kterém jeden člověk dělí svůj praktický, citový a sexuální život mezi několik partnerů. Například jedna žena půl týdne žije u jednoho partnera a víkendy tráví s druhým. Muži o sobě vědí, sami mají i jiné vztahy a všem to patrně vyhovuje. Podle autorky článku se nejednalo o promiskuitu, nebo nevěru, protože vztah vykazoval určitou stabilitu a počítal se souhlasem všech zúčastněných. Článek tento model jednoznačně nehodnotil, protože uváděl i případy, kde někdo ze zúčastněných s daným stavem úplně spokojený nebyl. Nicméně na celé úvaze bylo zajímavé si povšimnout, že vůbec nekalkulovala s počtem, nebo výchovou dětí. Podobné mediální příspěvky na jednu stranu odrážejí část společenského klimatu a na druhou stranu se spolupodílí na jeho utváření. Zvláště děti formuje prostředí, ve kterém se pohybují – ale i dospělý člověk může v takovém prostředí nacházet živnou půdu pro hřích, který klíčí v jeho srdci. Každý máme zodpovědnost za kultivaci svého nitra – i na těžký hřích sice existuje lék svaté zpovědi a duchovního doprovázení, ale jednou prošlapaná cestička se do budoucna těžko mívá. Dopouští-li se někdo nevěry, jen těžko bude s tímto hříchem sám bojovat, když nebojoval s tím, co k němu vedlo. Cestou pro něj bude vyhledat profesionální pomoc (viz např. www.saa-cesko.cz). Pokud se však v novinách dočte, že je vlastně „polyamorik“, jen sotva ho to povzbudí, aby o nějaký boj usiloval. Co tedy s podobnými mediálními vlivy? Má člověk zavřít oči, přestat číst noviny a knihy, sledovat televizi a Internet, poslouchat rádio a drby? Ti, kteří se takovým způsobem brání, se většinou stávají úzkostlivými a tvrdými, což také není zrovna kýžená. Hřích se snadno usazuje tam, kde zůstává prázdné. Jde tedy na prvním místě o to, sytit svoji duši dobrou stravou: modlitbou, svátostmi, kvalitní literaturou, dobrými skutky, kvalitní hudbou, smysluplnou prací, přátelstvím, rodičovstvím, vztahy, kolektivním sportem atd. atd. Možností je přehršel – a dnešní doba je na tom nejlépe, jak kdy byla. Kdo chce, může najít své uplatnění pro vlohy, které má. Je tedy lépe se zaměřit na to, co můžeme ve světě udělat dobrého, než se zaseknout na tom, jaký je svět špatný a hříšný.

Komunikace

Problémem, který ohrožuje nejen rodinu, ale stojí v jádru snad každého zla, je selhání v komunikaci. Komunikace je tím, co živí vztah – kde ustane komunikace, tam vztah umírá. Podle psychologů jsou nejstabilnější ty rodiny, v nichž si manželé denně aspoň dvacet minut povídají takzvaně „o ničem“. Není tím myšlen hovor o praktických věcech, tedy „kdo vyzvedne dítě ze školky“ či „co je potřeba udělat na zahradě“, ale povídání si. Sám mohu dosvědčit, že si pamatuji na své rodiče, jak si vždy po večeri sedali a dlouze si povídali o tom, co přinesl den, o tom, co je zajímavé, o životě obecně. Jako děti jsme si k nim rádi sedali a účastnili se debat, i když jsme mohli místo toho třeba sedět u televize. I dnes, když jsou v důchodu, mají krásný vztah, navzdory problémům, které přináší stáří a život.

Odpuštění

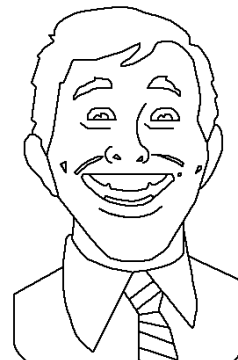
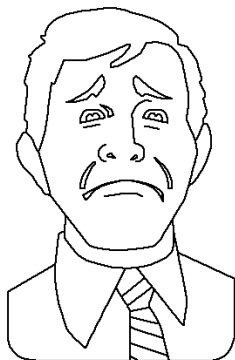
Způsobů, jak takovou komunikaci přerušit a zničit, je tolik, že nemá smysl se o nich do šíře rozepisovat. Už paradox dnešních dnů, že ačkoli máme mobilní telefony, počítače a dopravní prostředky, a přitom jsme si jaksi vzdálenější, by vydal na samostatný článek. Hříchy se páchají rychle a snadno, zatímco dobré věci se budují dlouho a pracně. S hříchem se tedy musí počítat – k životu patří, jakkoli by neměl. Proto je základním předpokladem šťastného manželství trvalé odpuštění.

Odpuštění tedy bývá sice těžké, protože to není jen jednorázová záležitost, ale je životně důležité. Opuštění je projevem nepodmíněné lásky a komunikace, která pokračuje navzdory komunikačnímu výpadku. Vzorem a zdrojem takové komunikace je sám Bůh, o němž svatý Jan Evangelista říká: „Bůh je láska.“ (1Jan 4,16) Ve své trojjednosti je Bůh věčnou láskyplnou komunikací sám v sobě, proto je schopen stále milovat hříšníky a odpouštět těm, kteří o to stojí. Žádný hřích ho nemůže urazit. Člověk je stvořen k Božímu obrazu, a to platí i pro obraz rodiny – je to ideál na této zemi nedosažitelný v dokonalosti, ale přesto jsme k němu zváni.

Humor

Dalším důležitým rysem komunikace, který pomáhá překonávat zlo, je smysl pro humor. Ten nás učí další Boží vlastnosti – pokoře. Bůh se pro spásu člověka ponížil z nebe na zem, zmařil se až k smrti, ale smrt a hřích překonal svým zmrtvýchvstáním a nanebevstoupením. Humor je umění nebrat sám sebe tak vážně, umět se zasmát vlastní nedostatečností, tím překonat svou pýchu a smát se zlu. Humor je tedy malá alegorie spásy,

protože zlo se v něm obrací v dobro – je to síla zůstat dobré mysli navzdory zakoušenému zlu. Nepletme si ovšem humor s cynismem. Humor je má význam terapeutický, kdežto cynismus zlo uchovává, naopak se s ním srovnává. I v humoru mohou manželé po celý život růst, sladovat se, sdílet se. Způsob, kterým spolu i s nejbližší rodinou žertují moji rodiče, by se při pohledu zvenčí jevil mnoha lidem nepochopitelný – přesto soudím, že je to jeden z pilířů našeho rodinného štěstí.

Slůvka pro snoubence od papeže Františka

V nedávné promluvě ke snoubencům hovořil Svatý otec František o slovech, která by v komunikaci manželů neměla chybět. Jsou to slůvka „Mohu – Smím?“, slůvko „Děkuji“ a slůvko „Promiň...“

Papež je komentuje takto:

Slůvko „**Smím?**“ - Žádat o dovolení znamená zdvořile vstoupit do života druhého s úctou a pozorností. Je třeba naučit se klást otázky: „Mohu to udělat?“ „Co říkáš, když to takto uděláme?“ ... Pravá láska se nevnučuje s tvrdostí a agresivitou. V našem často povýšeném a násilném světě je zapotřebí právě v rodinách se učit mnohem větší slušnosti.

Co nám chybí?
Jen pár, pár slůvek kouzelných říct:
Smím? Děkuji. Promiň.

A slůvko „**Děkuji**“? Zdá se, že je snadné je vyslovit, ale víme, že tomu tak často není. Děti učíme děkovat – říkáme jim často „Jak se říká?“ - a sami na to zapomínáme. Vděčnost je projevem ušlechtilé duše. V našich vztazích je třeba stále mít na paměti, že druhý člověk je Boží dar a Božímu daru se říká „děkuji!“

A nakonec slůvko „**Promiň.**“ Neexistuje dokonalá rodina, dokonalý manžel, dokonalá manželka ... Existujeme jen my hříšníci. A projevem naší hříšnosti je i neodpuštění, kdy místo, abychom odpustili a prosili o odpuštění, druhé obviňujeme. Proto už svatý Pavel radí smířit se, než slunce zapadne. Nikdy nekončit den bez usmíření. Protože jinak to, co máte uvnitř vůči druhému, vychladne, zatvrdne a usadí se a zůstane v nás. Těžko se toho pak člověk později zbavuje. Spíše se ty hořkosti kupí jedna na druhou.

puštění, druhé obviňujeme. Proto už svatý Pavel radí smířit se, než slunce zapadne. Nikdy nekončit den bez usmíření. Protože jinak to, co máte uvnitř vůči druhému, vychladne, zatvrdne a usadí se a zůstane v nás. Těžko se toho pak člověk později zbavuje. Spíše se ty hořkosti kupí jedna na druhou.

Svatá rodina

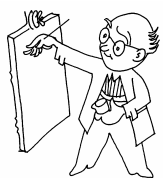
Synoda ve Vatikánu probírá téma rodiny ze všech stran, jak po stránce teologické, tak po stránce sociální, politické apod. Jako vzor předkládá příklad svaté rodiny – Josefa, Marie a Ježíše. Také my si tento vzor chceme na stránkách farního zpravodaje klást před oči, abychom byli povzbuzeni ve svém životě jejím příkladem. Učiníme tak v příštím čísle, protože toto téma se lépe hodí k Vánocům než k dušičkám.

Jáhen Daniel

DO AFRIKY TAM A ZASE ZPÁTKY aneb TÝDEN NA FAŘE

Poslední týden v srpnu, tedy na konci prázdnin, jsme s dětmi z Jeníkova prožívali TYNAF (týden na faře), a protože se mi zdálo, že se již ochlazuje, rozhodla jsem, že letos pojedeme na TYNAF do Afriky. Naše TYNAFové téma bylo Do Afriky - tam a zase zpátky. Od středy do neděle jsme se s dětmi setkávali na faře v tomto duchu, soutěžili jsme a hráli o body.

Než jsme do Afriky odjeli, bylo třeba zařídit pár věcí jako např. pas, očkování, zabalení věcí, seznámení se se zemí, do které pojedeme, sehnání peněz na letenku atp. Všechno toto zařizování probíhalo v rámci her a soutěží s cílem poznat Afriku, zasoutěžit si a získat co nejvíce bodů ze soutěžních disciplín.

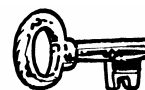
První den si děti vyráběly pasy; místo fotky měly za úkol pokusit se namalovat do pasu svůj portrét. Vrchní celní komisař o. Nik pak pasy kontroloval, a ty, které úředně prošly, orazítkoval (prošly všechny). Dalším úkolem, kterým bylo zařídit si očkování, mohly děti získat body, a to tak, že v plastové stříkačce měly za určitý limit nanosit co nejvíce vody do svého kelímku. Následovalo sbalení věcí - nejprve jsme si pověděli, co by se do takové Afriky hodilo, a po té se účastníci snažily sbalit si dané věci do batohu a dát si ho na záda. Tuto soutěžní disciplínu jsme měřili na čas. Tři nejlepší byli bodově ohodnoceni. V podobném duchu proběhly i další disciplíny tohoto dne.

Ve čtvrtek byl náš den D. Odlétali jsme do Afriky - tento den jsme pojali výletově - byli jsme se podívat v ústecké ZOO a díky tomu jsme skutečně viděli slony, nosorožce, lvy, velké pavouky atp.

Od toho dne jsme prožívali dny v Africe, děti se seznámily s afričany, zjistily, že jsou to chudí lidé, více než u nás; že není samozřejmostí, že děti chodí do školy; že mnozí jí jednou denně, nemají všichni elektřinu, pračku, stoly, židle; pro vodu si velká část musí chodit i několik kilometrů ke studni atp. Na základě těchto informací jsme se snažili chudým lidem život v Africe ulehčit. V rámci soutěžní disciplíny měly děti za úkol najít co nejvíce „zlatých“ klíčů schovaných na farní zahradě, přičemž jeden zlatý klíč znamenal zaplacení školy pro několik dětí.

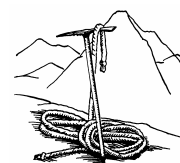

Dalším úkolem bylo sesbírat co nejvíce rýže a nakrmit tak chudé. Rýže byly papírky, rozhozené po zahradě, které se děti snažily posbírat. Také vodu se snažily chudým afričanům donést, a to tak, že s kelímekem na hlavě měly absolvovat určitou vzdálenost, aniž by jim spadl. Nejlepší byly bodově ohodnoceni.

V pátek jsme si vyráběli trička a také jsme si zahráli i jiné hry. V rámci TYNAFu jsme roznášeli pozvánky na žehnání nově obnovených jeníkovských zvonů, které se mělo teprve uskutečnit 20. září 2014 v Jeníkově.

V sobotu byl na farní zahradě v Jeníkově táborák, šťastně jsme se vrátili z Afriky a byl vyhlášen velký soutěžní kvíz s hlavním tématem Afrika. Kdo chtěl, mohl ze soboty na neděli spát na faře, kde jsme si večer upekli závin na slavnostní nedělní vyhodnocení, zahráli hry a šli spát.

V neděli na slavnostním vyhlášení byly uděleny diplomy a věcné ceny těm, kteří získali nejvíce bodů. Během setkávání s dětmi nechyběla mše svatá a modlitba. Pánu Bohu díky za krásné TYNAFové dny.

Těšíme se na příští rok. Kam pojedeme? Padl návrh vydat se do Himalájí...tak uvidíme.

Táňa Dohnalová

Slovo pro děti

Jak to bylo na začátku

Jak to bylo přesně na začátku nikdo z nás neví, a to proto, že jsme v té době ještě nežili.

Víme však, že byl Bůh a vše, co kolem vidíme, stvořil. Tak, jak někdo musí vyrobit židli, stůl nebo počítač, žádná z těchto věcí se neudělá sama, stejně tak i stromy, zvířata, lidi stvořil Bůh, neocitli se na zemi nějak z ničeho nic. Vše bylo krásné a žilo v harmonii - to znamená v naprostém pokoji, míru... Člověk se mohl dívat na Boha, stejně tak, jak se my dnes můžeme dívat na lidi kolem sebe. Protože to bylo vše tak krásné, říká se tomu, že lidé žili v ráji.

Jenže tu byl někdo, kdo tuto krásu člověku nepřál. Byl to největší Boží i lidský nepřítel - ďábel. Ten se snažil, aby Pánu Bohu ublížil a člověka zničil. A člověk ďáblu svádění podlehl, v jednom okamžiku chtěl být mocný jako Bůh. Copak je to možné? Může být židle nebo stůl jako ten, kdo tyto věci vyrobí? Nemůže. Stejně tak člověk nikdy nemůže být jako Bůh, i kdyby chtěl na stokrát.

Jenže, kdo chce být jako Bůh, v daném okamžiku nechce Boha poslouchat a zapře všechnu jeho lásku. A to se stalo s člověkem. Člověk vším tím krásným pohrdl, a tak se odvrátil od svého nejlepšího přítele, od Boha. Tak přišel na svět hřích a s ním zlo a smrt. Člověk přestal žít

v té krásné harmonii v ráji a od té doby musí žít se smrtí, zlem a s hříchem. Ale Bůh má člověka moc, moc rád a stále touží po tom, abychom my lidé byli šťastní. A kde jinde budeme šťastní, než v nebi. Poslal nám zachránce, který vzal na sebe trest, který člověk zasloužil za své jednání. A nejen to: také každý náš zlý skutek (hřích), který uděláme.

Tento zachránce se jmenuje Ježíš Kristus. Je to Boží Syn a my díky Němu můžeme přijít do nebe, ale musíme se snažit a chtít tam dojít. Toužíš po nebi? Můžeš Pána Ježíše poprosit, aby Tě do něj dovedl.

Pane Ježíši, děkuji Ti, že Ty jsi můj zachránce. Prosím pomoz mi dojít

do nebe.

Koncert skupiny Nezmaři v kostele v Jeníkově

Dne 3. 10. 2014 se v chrámu Páně svatých Petra a Pavla v Jeníkově uskutečnil koncert skupiny Nezmaři. Při této příležitosti bylo požehnáno jejich nové CD s názvem Stopy bláznů. Velký dík patří obdivuhodnému pracovnímu nasazení paní organizátorky Lucie Navrátilové, která si vzala na starost veškeré přípravy. Od zajištění elektrikáře, který musel zkontrolovat, zda jističe v našem kostele snesou tak velkou zátěž, po sehnání dvou obecních pracovníků z Lahoště k úklidu kostela.

Pár dní před koncertem, s ohledem na množství prodaných lístků, byl nakonec domluven i zvukař, který si podle slov paní Navrátilové sáhl na dno svých možností a kostel perfektně a bezchybně ozvučil.

Kolem 18,00 hod. se začali před hlavním vchodem kostela houfovat lidé. Nakonec se kostel hodně zaplnil - podle odhadu asi 300 návštěvníky. Bylo to krásné a i samotní účinkující byli mile překvapeni. Koncert trval téměř dvě hodiny a zazněly písně z již zmiňovaného nového alba, ale i starší krásné hity. Díky za nezapomenutelný zážitek.

Lojza Karpíšek

Tábor v Olbramkostele

Uskutečnil se v třetím prázdninovém týdnu v duchu rodinném. Tématem tábora bylo Z pohádky do pohádky. Děti se ocitly v kouzelné pohádkové zemi, kde však byly pohádky ve velkém ohrožení. Zaklel je černokněžník, a to tak, že je zcela popletl. Zachránit je mohli jen skřítkové, kterými se děti staly, aby pohádkovou zemi zachránily. Každý den tak malí skřítkové rozmotali alespoň jednu pohádku. Vše se dělo v rámci her a soutěží. Nechyběly ani výlety do Mašovic na Králův stolec a do Znojma, kde jsme se nechali povozit vláčkem a také jsme navštívili výstavu hraček a pohádek z večerníčků. Večer jsme opékali buřty a hady...:-)

Každý večer jsme Pánu Bohu děkovali za krásný den, zpívali mu písničky a prosili o požehnání na další den.

Celý olbramkostelský tábor vedla bývala jeníkovská katechetka Nazareta, teď již paní Markéta Vedralová, která svou účast na táboře a jeho vedení přislíbila i na příští rok. Tábor by se tentokrát měl uskutečnit na Bítově a jeho téma? Bude také dobrodružné ; -)

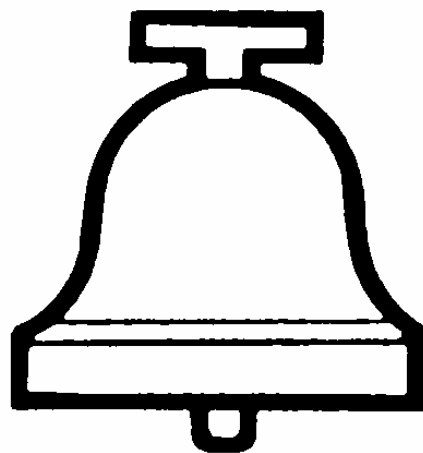
s. k. Táňa

Žehnání zvonů

V sobotu 20. 9. 2014 byl pro Jeníkov moc slavný den. Každý rok v tomto čase se koná moravská autobusová pouť k Panně Marii Jeníkovské - Matce Důvěry. Přijíždějí poutníci z Moravy z Vranova nad Dyjí a okolí a od nás ze Severu, abychom společně vzdali úctu naší nebeské matce. Letos byla tato slavnost trochu větší - žehnaly se nově obnovené jeníkovské zvony. Přibližně půl roku byly na renovaci tři zvony, přičemž jeden z nich je z roku 1496 a patří k nejstarším zvonům v podkrušnohoří. Generální vikář litoměřické diecéze, P. Stanislav Příbyl, přijal pozvání, aby zvony požehnal během slavnostní mše svaté, která byla sloužena v kostele sv. Petra a Pavla v Jeníkově. Přítomný byl i restaurátor zvonů pan Matoušek, který měl po mši svaté o zvonech zajímavé povídání. Byl to pro nás přítomné velký zážitek, protože to není jen tak obyčejná záležitost. Po mši svaté byli všichni pozvaní na faru na občerstvení a k vzájemnému sdílení. Bylo nám všem moc hezky a teď budeme jen čekat až se nám zvony pravidelně rozezvoní. Děkujeme těm, kdo se o toto dílo přičinili. Vyprošujeme všem Boží požehnání.

26. 9. 2014 se podařilo osadit všechny tři zvony do věže a krátce před šestnáctou hodinou se rozezněly. Na jejich přesun se byl podívat i pan starosta a redaktor Teplického deníku s fotografem a hned v sobotu vyšel článek na titulní straně.

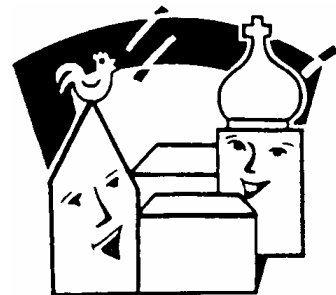
Váš malý FATYM Jeníkov.

A na závěr odpověď na otázku z minulého zpravodaje: Správná odpověď je 1616.

Humor za kostelem...

V kostele někdo vykradl pokladničku. Za několik dní dostal farář obálku, ve které bylo 50 korun a lístek se vzkazem: "Ukradl jsem u vás 200 korun. Protože mne trápí svědomí, vracím 50 korun. Pokud budu mít výčitky stále, pošlu další splátku."

Panu faráři někdo ukradl krásné šedé kalhoty přímo ze šňůry na farní zahradě. Za týden se ho ptá jeden z farníků, jestli je snad nedostal zpět. „Ještě ne celé“, odpoví kněz. „Ale několik knoflíků už bylo v nedělní sbírce“.

Řemeslník zemře na vrcholu tvůrčí síly. U nebeské brány si stěžuje svatému Petrovi na tento – podle jeho mínění – předčasný odchod. Petr otevře knihu žizvota a říká: „Co? Ty říkáš, že jsi starý 44 let? Podle pracovních hodin, které sis nechal proplatit od svých zákazníků, je ti nejméně 92 let. Tak si nestěžuj!

Pan Chlupáček jde jednou za rok na mši – na půlnoční. Tentokrát přijde dost pozdě a musí celou mši stát. Když je zase doma, padne do křesla a postěžuje si: „To je ale dneska společnost! Jednou jedinkrát v roce jdu do kostela a ti lidé, kteří mohou všechny neděle pěkně sedět, nenabídnou člověku místo!“

Farář se loučí se svou obcí. Některým z jeho oveček stojí slzy v očích. „Nermuťte se nad mým odchodem. Brzy přece dostanete nového duchovního správce a ten bude jistě lepší než já,! Pokouší se je utěšit farář. „Neříkejte to, „ brání se lidé, „to váš předchůdce taky sliboval“

Farní hospodyně čte noviny. "Pane faráři, představte si, co tady píšou. Tady se píše, že ženicha ranila mrtvice při svatbě právě ve chvíli, kdy kráčel k oltáři." "Inu, zázraky se stávají a někdo může být zachráněn v poslední chvíli," komentuje článek zkušený kněz.

Dušíčkový farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; email: richterjan@seznam.cz) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24.

Zpravodaj vyšel v říjnu 2014 v nákladu 1000 výtisků. Příští vydání zpravodaje (již sedmdesáté druhé) je plánováno jako vánoční a vyjde, dá-li Bůh, v prosinci 2014. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově + Zabušaněch). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat!** Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravu střechy kostela je 184058097/0300

Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz)** Neprodejné